

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **Y. K.**, státní příslušnost Ukrajina, zastoupené Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 10. 2015, č. j. MV-161285-3/SO/sen-2014,

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 16. 10. 2014, č. j. OAM-24489-16/DP-2014. Tímto usnesením bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

„správní řád“), zastaveno řízení o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně na území České republiky za účelem studia dle § 42d zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí bránila odvoláním, které žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla a usnesení správního orgánu I. stupně potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná popsala průběh řízení před správním orgánem I. stupně a uzavřela, že v případě, kdy žalobkyně nedoložila všechny doklady, které je dle ustanovení § 44a odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců povinna předložit k žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu na území České republiky za účelem studia, jednalo se o podstatné vady žádosti, které bránily pokračování v řízení. Správní orgán I. stupně tedy dle žalované postupoval v souladu se zákonem, když dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení zastavil.

I. Obsah žaloby

Žalobkyně pokládala napadené rozhodnutí za nezákonné. V této souvislosti namítala, že předmětem přezkumu v odvolacím řízení není pouze přezkum samotného napadeného rozhodnutí, nýbrž součástí přezkumu v odvolacím řízení musí být i řízení před správním orgánem I. stupně, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo. Žalobkyně tak spatřovala nezákonnost napadeného rozhodnutí v tom, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by se žalovaná v odvolacím řízení zabývala i řízením před správním orgánem I. stupně, které vydání předmětného usnesení předcházelo.

Z výše uvedeného důvodu proto žalobkyně závěrem navrhla, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalované zrušil, věc vrátil žalované k dalšímu řízení a uložil žalované povinnost nahradit žalobkyni náklady soudního řízení.

II. Vyjádření žalované k žalobě

Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě v plném rozsahu odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se dle svého názoru podrobně vypořádala se všemi okolnostmi projednávané věci. Pouze doplnila, že v rámci přezkoumání spisového materiálu na základě podané žaloby zjistila, že doklad o zajištění prostředků po dobu pobytu na území České republiky žalobkyně doložila, a to dne 2. 7. 2014, ačkoliv v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že nikoliv. Doklad o účelu pobytu – potvrzení o studiu však žalobkyně nedoložila, a její žádost tak nemohla být meritorně posouzena.

III. Posouzení věci krajským soudem

Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 *in fine* zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 172 odst. 1 zákona

o pobytu cizinců)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.)) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že žalobkyně ani žalovaná ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení výzvy nevyjádřily nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání, ačkoli byly poučeny o tom, že nevyjádří-li svůj nesouhlas, bude se mít za to, že souhlas je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.

Dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích uplatněných žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobkyně v podané žalobě namítala, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by se žalovaná v odvolacím řízení vedle přezkumu samotného napadeného rozhodnutí zabývala i řízením před správním orgánem I. stupně, ačkoli toto mělo být žalovanou přezkoumáno.

Ve vztahu k takto obecně formulované žalobní námitce krajský soud uvádí, že z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí je patrné, že žalovaná v něm podrobně rekapituluje průběh řízení před správním orgánem I. stupně, vyjmenovává jednotlivé doklady, které žalobkyně ke své žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu na území České republiky za účelem studia nedoložila, jakož i popisuje postup správního orgánu I. stupně, který vyzval žalobkyni k doložení chybějících náležitostí žádosti a následně žalobkyni na její žádost také prodloužil lhůtu stanovenou k doložení zbývajících dokladů. Dále žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že usnesení správního orgánu I. stupně bylo vydáno v souladu se zákonem, jelikož se v daném případě jednalo o podstatné vady žádosti, které bránily pokračování v řízení, neboť správním orgánem I. stupně nemohlo být vzhledem k absenci požadovaných dokladů prokázáno splnění základních podmínek pro prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia, a to podmínky prokázání plnění účelu pobytu uvedeného v žádosti.

Ze struktury i obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí je dle krajského soudu bezpochyby zjevné, že pokud žalovaná v první části napadeného rozhodnutí shrnula průběh řízení od podání žádosti až do vydání usnesení správním orgánem I. stupně, zcela jistě se tímto řízením a jeho průběhem v rámci odvolacího přezkumu zabývala a toto hodnotila, o čemž svědčí také pasáž obsažená v závěru odůvodnění napadeného rozhodnutí, že žalovaná „*neshledala, že by napadené usnesení, případně řízení, jež předcházelo jeho vydání, bylo v rozporu se zákonem*“. Takto uplatněné žalobní námitce proto krajský soud nepřisvědčil.

Nad rámec výše uvedeného pak krajský soud doplňuje, že ve správním spisu je v souvislosti se studiem žalobkyně založen diplom ze dne 17. 1. 2014, č. 1423/2014/0153, podle něhož žalobkyně získala akademický titul bakalářka (Bc.) v bakalářském studijním programu Mezinárodní teritoriální vztahy ve studijním oboru Mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně.

K tomu ovšem krajský soud považuje za nutné konstatovat, že ačkoli žalobkyně tento diplom správnímu orgánu předložila na podkladě výzvy ze dne 13. 6. 2014, č. j. OAM-24489-5/DP-2014, je z jeho obsahu (zejména s ohledem na datum jeho vydání již dne 17. 1. 2014) zřejmé, že se nemohlo jednat o přesvědčivé prokázání a doložení podmínky účelu dlouhodobého pobytu na území České republiky, tj. aktuálně probíhajícího studia žalobkyně. Samotné předložení tohoto diplomu tedy nemohlo ve smyslu § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu představovat odstranění podstatné vady žádosti, která správnímu orgánu I. stupně bránila v řízení pokračovat a o věci meritorně rozhodnout.

Přesvědčivé prokázání plnění účelu pobytu uvedeného v žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, tj. prodloužení doby pobytu za účelem studia, přitom bylo ve smyslu § 44a odst. 6 písm. a), ve spojení s § 31 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zcela zásadní náležitostí této žádosti. S ohledem na to byla také žalobkyně vyzvána k doplnění své žádosti, a to shora označenou výzvou, ve spojení s usnesením prvostupňového správního orgánu ze dne 13. 6. 2014, č. j. OAM-24489-6/DP-2014, jimiž byla žalobkyni poskytnuta dostatečná lhůta ke splnění podmínky prokázání účelu pobytu doložením potvrzení o studiu (přijetí ke studiu), o odborné praxi, dobrovolné službě apod., splňujících ve výzvě uvedené podmínky. Žalobkyně byla zároveň poučena o následcích nevyhovění této výzvě, tj. o tom, že nebudou-li náležitosti žádosti doloženy, bude řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno. Lhůta k doložení chybějících náležitostí pak byla žalobkyni na základě jí podané žádosti také prodloužena, a to usnesením prvostupňového správního orgánu ze dne 12. 8. 2014, č. j. OAM-24489-14/DP-2014. Žalobkyně však jiný doklad prokazující její studium, a tedy požadovaný účel pobytu, o jehož prodloužení žádala, v průběhu řízení nepředložila, a neučinila tak ani v průběhu odvolacího řízení.

V podané žalobě pak žalobkyně již žádné další konkrétní námitky, které by zpochybňovaly samotný průběh řízení či jednotlivé úkony, které v řízení činily správní orgány obou stupňů, neuplatnila.

IV. Závěr a náklady řízení

Krajský soud tak na základě výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobkyně, která neměla ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalované žádné náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 17. března 2016

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu